

Фасни съ Омировы тѣ Параболы. Пригледай и причты тѣ въ Святое Писаніе.

Кратки причты може да употреби человекъ и въ писма та, а пространны не, и въ мѣсто тѣхъ, ако е нужда правими нужны тѣ речи отъ нѣкоя причта, на Метатора.

89-о. Анекдоты (ineditum) называють нѣкоя любобытны нѣща, кои то сж ся случили между прости, или значителны, между живы, или мъртвы; но зашто то не-спомогать, нито за обща полза, нито за вреда, Історія та не ги споменува, или ги знажтъ само домашни тѣ. А тѣхъ ги употребляють, или за да ги прикажятъ на оныя, кои то не ги знажтъ, или за примѣръ. н. п. „Друго извѣстіе Академическо немамъ да ти пишж, само, какъ не-сретный к. Буерь умре 84 годишень. Думать, какъ въ сичкія си животь сочинилъ повече отъ 20,000 стихове, и вѣрвамъ, зашто друго нищо неправяше. И ако бѣше обичай да горять мъртви тѣ, като Римляни тѣ, можяше да стане погребеніе то му, като Кассіево то, кого то като изгорихж не имъ потребахж дърва, зашто то доволни бѣха списаніята му, съ кои то запалихж голѣмъ огонь.“

90-о. Історійки сж кратки приказванія за дѣла некого знайнаго человекъ въ Історія та. Кратки може да ги употреби человекъ и въ писма. н. п. „Конника Нантулеттый пада огъ коня, потжва въ вода та, излазя отъ горѣ, пакъ потжва, пакъ излазя, най сегнѣ долава едиж конскж упашкж, държи ся добръ за нея; коня го извади на края, васяда коня, и ся спуска въ кървава борба, два куршуна го ударягъ по капелѣ то, и ся враща несмутенъ совсѣмъ. Это ти единый флегматическій, кой то има студена кървь. . .“

91-о. Смысли, кои то докачатъ некого, или сж ненадежны ти сж най добро то украшеніе на писма та, и както всяко Надгробіе, и Епиграмма треба да има жи-